

Подсждимия Димитръ Попъ Стайковъ е далъ на прѣдварителното слѣдствие изобличающи него показания въ участие въ заговора. Заедно съ това тѣзи му показания служатъ за обвинение и на другитѣ негови съучастници. Това сжщо той потвърди и тукъ прѣдъ насъ. Ето що е говорилъ Стайковъ и що е потвърдилъ на сждебното слѣдствие. Той се срѣщналъ прѣзъ Юний мѣсець 1890 год. съ Здравкова и му открилъ, какво той сж е научилъ за сжществуването на заговоръ противъ живота на Н. Ц. Височество и М-ръ-Прѣдсѣдателя и че се търсятъ хора, готови да взематъ участие въ този заговоръ. Казалъ му още, че за такъвъ е прѣпоръчанъ Здравковъ, като рѣшителенъ, и го молилъ да го запознае съ дошлия съ тази цѣль пратеникъ отъ София. По-послѣ върви познакомването на Здравкова съ пратения отъ София Стою Джуджевъ. Тия сж даннитѣ, които изобличаватъ този подсждимъ и въ дѣйствителността на които ний нѣмаме причини да се съмнѣваме. Какво е обвинението, което се хвърля върху подсждимия, — съ други думи: какво е неговото участие въ прѣстѣплението? Неговото обвинение прѣдставлява слѣдующата алтернатива: или вий ще го признаете за виновенъ въ недоносителство, или ще го признаете, че той е направилъ нѣщо по-вече отъ недоносителство: че е улеснилъ заговора, като е вербувалъ за него хора, съ което той е показалъ извѣстна помощъ. Ако признаете, че той е указалъ тази помощъ, то въ такъвъ случай вий ще прѣскочите степенъта укривателство и ще се спрѣте на другата степенъ на виновността, — съучастничество въ прѣстѣплението. Друга е работата, ако отъ самопризнанието на подсждимия признаете или създадете обстоятелство, което ще трѣбва да влияе на степенъта на неговата отговорность. За това ще бжде дума, когато дойде рѣдъ да докажемъ, кои сж законитѣ, които наказватъ подобни прѣстѣпления или факти такива, каквито законитѣ счататъ за прѣстѣпление. Азъ ще повторя само, че Димитръ Попъ Стайковъ може да се счита и за укривателъ, ако признаете, че той е ималъ злата воля да скрива слѣдитѣ на прѣстѣплението комплотъ, който е улѣснявалъ образуването му. Ще спомня още отъ сега, — това ще видимъ и по-послѣ отъ законитѣ, — че въ прѣстѣпленията противъ държавния строй недоносителството не съставлява вина. Ще видимъ, че Стайковъ се счита виновенъ и трѣбва да прѣтърпи извѣстно наказание само ако вий го признаете,